

Αν θα μπορούσα τον κόσμο ν'άλλαζα

Πρώτη φορά που την είδα στεκότανε
Τη νύχτα εκείνη που η Ηλεία καιγότανε
Χιλιάδες χρόνια φωτιά και μηνύματα
Μα δεν ξεχνώ μιας λαίλαπτας κύματα

Την είδα πάλι ξανά στα κανάλια
Το μόνο που άκουγα κραυγές παρακάλια
Όλοι ψιθύριζαν μες στο καμίνι
Για την Ελλάδα που πονάει και σβήνει.

Αν θα μπορούσα τον κόσμο ν'άλλαζα
Θα ξαναέβαφα γαλάζια τη θάλασσα
Κάτι αν μπορούσα στον κόσμο να άλλαζα
Θα ξαναέβαφα γαλάζια τη θάλασσα

Μέσα στη νύχτα το εμβλημα του αφήνει
Μιας πολιτείας που στα μαύρα την ντύνει
Τότε που όλοι μαζί ξεκινούσαν
Και για μια άγνωστη μοίρα θρηνούσαν
Βρέθηκε κάποια στιγμή στην Ηλεία
Τέλη Αυγούστου σε μια άδεια πλατεία
Σε λίγο οι Έλληνες θα ξεσπούσαν
Και μια αλλιώτικη ζωή θα ζητούσαν

Αν θα μπορούσα

Σήμερα ζείς μ'αναμνήσεις και αισθήματα
Κι όλοι αυτοί διοικούν με στοιχήματα
Μα ποιος ακούει και ποιος ενδιαφέρεται
Για ένα κόσμο που βράζει και καίγεται